

28 iulie – 3 august

Convertirea lui Pavel

Textul de memorat: „*Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel.*” (Faptele apostolilor 9:15)

Convertirea lui Saul din Tars (devenit ulterior Pavel) a fost un eveniment remarcabil în istoria bisericii apostolice. Însă nu este importantă doar pentru că un fost dușman al bisericii a devenit creștin autentic, ci datorită lucrării pe care el avea să o îndeplinească pentru răspândirea Evangheliei. El îi urmărise cu înverșunare pe primii credincioși și pagubele pe care ar fi putut să le producă bisericii de curând apărute ar fi fost enorme. El dispunea și de voința, și de sprijinul oficialităților pentru a distruge biserica. Însă, când a fost chemat de Dumnezeu în drumul său spre Damasc, a răspuns cu supunere și a devenit cel mai mare apostol. „Dintre cei mai aprigi și mai neobosiți persecutori ai bisericii lui Hristos s-a ridicat cel mai abil apărător și cel mai eficient vestitor al Evangheliei.” - Ellen G. White, *Sketches from the Life of Paul*, p. 9

Măsurile luate până atunci de Pavel pentru prigonirea bisericii primare aveau să-i trezească permanent în suflet simțământul de nevrednicie, dar și simțământul adânc de recunoștință că harul lui Dumnezeu nu a rămas fără rod în cazul lui.

Duminică, 29 iulie – Persecutorul bisericii

Pavel era evreu, născut în Tars, capitala Ciliciei (Faptele 21:39), dar crescuse în Ierusalim și studiasse sub îndrumarea lui Gamaliel (Faptele 22:3), cel mai influent învățător fariseu din acea vreme. Ca fariseu, Pavel era un om foarte religios, doar că zelul lui era vecin cu fanatismul (Galateni 1:14). Așa a ajuns să-și dea acordul pentru uciderea lui Ștefan și așa a devenit personajul-cheie în persecuția declanșată imediat după aceea.

1. Ce măsuri declară Pavel că a luat împotriva bisericii? Faptele 26:9-11

Pavel a scris că Evanghelia era un motiv de poticnire pentru iudei (1 Corinteni 1:23). Iudeii nu-L puteau accepta pe Isus deoarece El nu corespundea profilului tradițional al lui Mesia ca împărat și, în plus, pentru că era de neconceput ca Unul Domnului să moară *pe cruce*, de vreme ce Scriptura spunea că oricine este atârnat pe lemn este sub blestemul lui Dumnezeu (Deuteronomul 21:23). Pentru ei, răstignirea era o dovadă grotescă împotriva lui Isus, era infirmarea cea mai clară a declarațiilor bisericii despre Isus.

Pasajul din Faptele 9:1,2 ni-l prezintă pe Saul din Tars prigonindu-i pe credincioși. Damascul era o cetate importantă, situată la aproximativ două sute de kilometri nord de Ierusalim, cu o populație evreiască numeroasă. Evreii care locuiau în afara granițelor Iudeei erau organizați într-un fel de rețea cu sediul la Ierusalim (Sinedriul), sinagogile având rol de centre de sprijin pentru comunitățile locale. Între Sinedriu și aceste comunități exista o comunicare permanentă prin intermediul scrisorilor duse de *shaliah*, „trimisul” (din ebraicul *shalah*, „a trimite”). Un *shaliah* era un agent autorizat, ales de Sinedriu pentru a îndeplini diferite atribuții religioase.

Când i-a cerut marelui-preot, președintele Sinedriului, scrisori către sinagogile din Damasc, Pavel a devenit *shaliah*, având autoritate să-i aresteze pe urmașii lui Isus și să-i aducă la Ierusalim (compară cu Faptele 26:12). În greacă, echivalentul lui *shaliah* este *apostolos*, de unde derivă cuvântul „apostol”. Așadar, înainte să fie apostol al lui Isus Hristos, Pavel a fost apostolul Sinedriului.

Care este cea mai recentă ocazie în care ai fost inițial contra unui lucru pentru ca apoi să-ți schimbi părerea? Ce lecții ar fi trebuit să înveți cu acea ocazie?

Luni, 30 iulie – Pe drumul spre Damasc

2. Ce s-a întâmplat cu Pavel pe drumul spre Damasc? Ce înseamnă cuvintele lui Isus redată în versetul 5 din următorul pasaj? Faptele 9:3-9; Faptele 26:14

Când Pavel și însoțitorii lui s-au apropiat de Damasc, s-a întâmplat un lucru neașteptat: pe la amiază, s-a văzut strălucind în jurul lui o lumină puternică din cer și s-a auzit un glas care i-a vorbit. Nu a fost o viziune așa cum aveau profeții, ci o manifestare divină care îl viza aproape exclusiv pe Pavel. Însoțitorii lui au văzut lumina, însă doar el a orbit; au auzit glasul și ei, dar numai el a înțeles cuvintele. Lumina era slava divină a lui Isus cel înviat, care i S-a arătat lui Pavel personal (Faptele 22:14). În 1 Corinteni 9:1; 15:8, Pavel afirmă că L-a văzut pe Isus, fapt care îl plasa pe aceeași treaptă cu cei doisprezece, ca martor al învierii Sale și ca apostol autorizat al Său.

Pavel a fost marcat de dialogul avut cu Isus chiar mai mult decât de lumină. Înainte de acest eveniment, era absolut convins că, nimicindu-i pe urmașii lui Isus din Nazaret, făcea lucrarea lui Dumnezeu de curățare a iudaismului de o erezie periculoasă și îngrozitoare. Acum a aflat cu consternare că Isus era viu într-adevăr și că El Se identifica personal cu toți cei prizonieri de Saul.

Isus a folosit se pare o zicală de origine grecească, cunoscută lui Pavel: „Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș” (Faptele 26:14). Este imaginea în care o vită înjugată nu merge în direcția arătată de vergeaua cu care o mână stăpânului și se împunge în vârful ascuțit al acesteia. Împotrindu-se, nu face decât să sufere.

Zicala aceasta face probabil referire la frământarea din mintea lui Pavel - numită de Biblie lucrarea Duhului Sfânt (Ioan 16:8-11) - fiindcă nu mai putea reveni asupra deciziei luate în cazul lui Ștefan. „Saul avusese o parte importantă în judecarea și osândirea lui Ștefan, iar izbitoarele dovezi ale prezenței lui Dumnezeu lângă martir l-au făcut pe Saul să se îndoiască de dreptatea cauzei pe care o susținuse împotriva urmașilor lui Isus. Mintea îi era profund frământată. În nedumerirea sa, el a cerut sfat de la aceia în a căror înțelepciune și judecată avea deplină încredere. În cele din urmă, argumentele preoților și ale mai-marilor poporului l-au convins că Ștefan era un hulitor de Dumnezeu, că Hristos, cel pe care îl predica ucenicul martir, fusese un înșelător și că aceia care se găseau în slujbele sfinte aveau desigur dreptate.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 83

Marti, 31 iulie – Venirea lui Anania

Când și-a dat seama că vorbea cu Isus însuși, Saul a pus o întrebare care i-a oferit Domnului ocazia așteptată: „Doamne, ce vrei să fac?” (Faptele 22:10). Ea arată părerea lui de rău pentru faptele săvârșite până la momentul acela, dar și dispoziția necondiționată de a se lăsa îndrumat de Isus de atunci înainte. El a fost dus de însoțitori în Damasc, unde a așteptat îndrumări despre ce trebuia să facă mai departe.

În Faptele 9:10-19, Biblia ne arată cum a lucrat Domnul ca să-l pregătească pe Saul din Tars pentru a fi transformat în apostolul Pavel. I-a cerut lui Anania într-o viziune să se ducă la Saul și să-și pună mâinile peste el ca să-și recapete vederea. Anania îl știa deja pe Saul și știa câți credincioși suferiseră și chiar muriseră din cauza lui. El aflase de motivul venirii lui Pavel în Damasc și n-ar fi vrut nicidecum să fie prima lui victimă de acolo. Ezitarea lui este explicabilă.

Ceea ce nu știa era că Saul avusese deja o întâlnire personală cu Isus care îi schimbase radical viața. Nu aflase că el nu mai lucra pentru Sinedriu și că tocmai fusese chemat de Domnul în slujba Sa. Nu știa că el nu mai era un apostol al Sinedriului, ci instrumentul ales de Isus pentru a duce Evanghelia la evrei și la neamuri.

3. Ce declarație specială face Pavel cu privire la slujba lui de apostol? Galateni 1:1,11,12

În Galateni, Pavel susține că a primit Evanghelia pe care o propovăduia și slujba de apostol de la Isus Hristos și nu de la o autoritate omenească. Afirmarea aceasta nu neagă rolul jucat de Anania în chemarea

lui. Anania nu a făcut decât să-i confirme misiunea pe care o primise deja pe drumul spre Damasc de la Isus însuși.

Schimbarea pe care o suferise fusese atât de evidentă, încât nu putea fi pusă pe seama vreunui om. Doar intervenția divină poate fi explicația pentru trecerea lui bruscă de la opoziția cea mai ferventă față de Isus la acceptarea Lui ca Mântuitor și Domn, renunțând la absolut tot - convingeri, reputație, carieră - pentru a deveni un apostol devotat și eficient.

Ce aspecte din convertirea lui Saul ne arată cum acționează harul divin în viața omului? Ce îți spune convertirea lui despre persoanele cu privire la care te îndoiești că vor veni vreodată la credința adevărată?

Miercuri, 1 august – Începutul slujirii lui Pavel

În Faptele 9:19-25 citim că, după convertire, Pavel a rămas câteva zile în Damasc înainte de a se întoarce în Ierusalim (vers. 26). În Galateni 1:17, el adaugă că, înainte să revină în Ierusalim, a mai petrecut un timp și în Arabia, unde se pare că, în singurătate și-a reevaluat cunoștințele teologice. „Aici, în singurătatea deșertului, Pavel a avut din belșug ocazia să studieze și să mediteze în liniște.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 92

4. În ce a constat lucrarea lui Pavel în Damasc? Faptele 9:20-25

Când a plecat din Ierusalim cu scrisori de la marele-preot, ținta lui Pavel era să-i prindă pe creștinii iudei despre care bănuia că se refugiaseră în sinagogile din Damasc (Faptele 9:2). Acum, după întâlnirea cu Isus, a ajuns în aceste sinagogi nu pentru a-i aresta pe credincioși, ci pentru a le spori numărul; nu pentru a demonstra că Isus ar fi fost un impostor, ci pentru a arăta că El era Mesia cel așteptat de Israel. Oare ce o fi fost în mintea celor care-l știau ca prigonitor în timp ce-l ascultau dând mărturie despre Isus? Ce altceva decât uimire că Saul din Tars se schimbase și lucra pentru biserică! (Probabil că nu-și imaginau ce influență extraordinară avea să aibă acest nou-convertit!)

Neputând să-l contrazică, dușmanii lui au complotat să-i ia viața. Când relatează acest episod (2 Corinteni 11:32,33), Pavel lasă să se înțeleagă că ei l-au denunțat la autoritățile locale pentru a-l prinde. Însă credincioșii l-au ajutat să fugă, coborându-l într-o coșniță prin fereastra unei case construite probabil pe zidul cetății.

Pavel a fost conștient de la bun început că avea să înfrunte greutăți (Faptele 9:16). Împotrivirea, persecuția și suferința aveau să devină un lucru obișnuit în lucrarea lui, dar nimic nu avea să-i zdruncine credința și simțul datoriei, în pofida problemelor și încercărilor întâlnite la fiecare pas în noua sa viață în Hristos (2 Corinteni 4:8,9).

Pavel nu a renunțat la credința, în ciuda problemelor și opoziției. Noi ne păstrăm credința când ne confruntăm cu probleme?

Joi, 2 august – Întoarcerea la Ierusalim

După ce a fugit din Damasc, Pavel s-a întors la Ierusalim pentru prima oară de când plecase de acolo ca persecutor. Lucrul acesta s-a întâmplat la trei ani după convertire (Galateni 1:18). Nu i-a fost ușor, desigur, fiindcă a avut probleme și în biserică, și în afara ei.

5. Ce a făcut Pavel la întoarcerea în Ierusalim? Faptele 9:26-30

În Ierusalim, Pavel a încercat să li se alăture apostolilor. Deși avea deja trei ani de când era creștin, vestea convertirii lui era atât de puțin credibilă, încât, la fel ca Anania înaintea lor, și apostolii s-au arătat sceptici. S-au temut că era doar un complot bine pus la punct. Și și-au păstrat rezervele până când au aflat detalii despre convertirea și despre lucrarea lui de la Barnaba, un levit din Cipru, care vorbea grecește

(Faptele 4:36,37). Probabil că s-au minunat și ei de modul cum l-a schimbat Dumnezeu; asta desigur după ce s-au convins de sinceritatea lui!

Rezervele de acest tip n-au dispărut totuși niciodată complet, dacă nu din cauza faptelor lui din trecut de persecutare a bisericii, cel puțin din cauza Evangheliei pe care o propovăduia. La fel ca în cazul lui Ștefan, credincioșilor iudei, inclusiv apostolilor le-a fost greu să accepte ideea universalității credinței creștine și faptul că ea nu mai era clădită pe sistemul ceremonial din Vechiul Testament (în special pe sistemul de jertfe), expirat odată cu moartea lui Isus pe cruce. În biserica din Iudeea, cercul de apropiați ai lui Pavel avea să fie format permanent din evrei care vorbeau grecește: Barnaba, Filip - unul din cei șapte (Faptele 21:8) -, Mnason, tot din Cipru (vers. 16). Chiar și câțiva ani mai târziu, Pavel a primit reproșuri din partea conducătorilor bisericii din Ierusalim pentru o învățătură pe care o propovăduise practic și Ștefan (vers. 21).

În perioada de cincisprezece ani de ședere în Ierusalim (Galateni 1:18), Pavel a decis, se pare, să le vestească Evanghelia iudeilor necredincioși pe care îi instigase odinioară împotriva lui Ștefan. Dar, la fel ca în cazul lui Ștefan, împotrivirea a fost atât de mare, încât viața îi era pusă în pericol. Isus i-a cerut într-o viziune să plece repede din Ierusalim ca să rămână în viață (Faptele 22:17-21). Cu ajutorul fraților de credință, a coborât în cetatea-port Cezareea, iar de acolo a plecat în orașul natal din Cilicia, unde a rămas câțiva ani, după care a pornit în călătoriile sale misionare.

Vineri, 3 august – Un gând de încheiere

„Uciderea unui general în luptă înseamnă o pierdere pentru armata lui, însă moartea sa nu-i dă puteri noi dușmanului. Dar, când un bărbat de vază se alătură forțelor potrivnice, nu numai că se pierd serviciile lui, dar cei cărora li se alătură dobândesc un avantaj categoric. În drumul spre Damasc, Domnul ar fi putut foarte ușor să-l lovească pe Saul din Tars cu moartea și astfel puterea prigonitoare ar fi fost foarte mult slăbită. Dar, în providența Sa, Dumnezeu nu numai că i-a cruțat viața, ci l-a și convertit, în felul acesta transferând un luptător de frunte din tabăra vrăjmașului în aceea a lui Hristos.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, pp. 91-92

„Hristos le poruncise ucenicilor Lui să se ducă și să facă ucenici din toate neamurile, însă învățăturile pe care le primiseră anterior de la iudei îi împiedicau să înțeleagă cuvintele învățătorului lor și de aceea au fost înceți în a le pune în practică. Ei se numeau copii ai lui Avraam și se considerau moștenitori ai făgăduinței divine. Abia după câțiva ani de la înălțarea Domnului gândirea lor a devenit suficient de largă pentru a înțelege clar ce a dorit El să le spună, că trebuiau să lucreze pentru convertirea neamurilor la fel ca pentru cea a iudeilor.” - Ellen G. White, *Sketches From the Life of Paul*, p. 38

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Filipeni 2 - Coloseni 4

1. Cu privire la cine le spunea Pavel filipenilor: „Uitați-vă bine la...”?
2. Cine era/erau „bucuria și cununa” lui Pavel?
3. Ce scrie Pavel că i s-a dat „să întregască”?
4. Cine se lupta întotdeauna în rugăciune pentru coloseni?

Istoria mântuirii, capitolul 23

5. Ce intenționa Dumnezeu să le arate israeliților, prin prăbușirea zidurilor Ierihonului?